

РЕШЕНИЕ

№ 62

гр. Сливен, 21.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, IV СЪСТАВ, в публично заседание на осми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Цанка Г. Неделчева

при участието на секретаря Галина Едр. Пенева
като разгледа докладваното от Цанка Г. Неделчева Административно
наказателно дело № 20232230200886 по описа за 2023 година

за да се произнесе съобрази:

Производството е образувано по повод жалба от Х. П. Х. с ЕГН ***** от гр. Ш., общ. Т., подадена чрез процесуален представител, против НП № 2211201043 от 19.06.2023 год., издадено от Директора на РДГ – Сливен, с което е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 100,00 лева на основание чл. 84, ал. 1, предл. 2 от Закона за лова и опазване на дивеча (ЗЛОД) за нарушение на чл. 84, ал. 1, предл. 2 вр. чл. 23, ал. 1, предл. последно вр. чл. 43, ал. 3, т. 1 от ЗЛОД, както и на основание чл. 95, ал. 1 от ЗЛОД били отнети в полза на държавата вещите, средство на нарушението: ловна пушка надцевка Сабати кал. 12, № ***** и на основание чл. 94, ал. 1 от ЗЛОД бил лишен от право на ловуване за срок от три години. С жалбата се иска отмяна на издаденото НП като незаконосъобразно и се претендират, съгласно изхода на делото, разноски.

В с.з. жалбоподателят, редовно призован, се явява лично и с процесуален представител, който поддържа жалбата и моли издаденото НП да бъде отменено.

В с.з. административнонаказващият орган, редовно призован, изпраща процесуален представител, който оспорва жалбата и моли да бъде потвърдено НП като законосъобразно. Представя писмена защита, в която изразява подробно становището си по съществото на делото и се претендира юрисконсултско възнаграждение.

Въз основа на събраните по делото доказателства, преценени в своята съвкупност и по отделно като безпротиворечиви и относими към предмета на делото, съдът намира за установено следното от *фактическа страна*:

На 21.12.2022 год. бил съставен АУАН серия ЗООА 2022 г., фабр. № 124978 против жалбоподателя за това, че на 02.04.2022 год. в землището на гр. Т., на асфалтов път 100 м. от

разклона за гр. Елена в близост до хижа, стопанисвана от ТП „ДГС – Т.“, ловува като се движи със „Сузуки Гранд Витара“ с рег. № ***** с извадено от калъф и сглобено ловно оръжие: ловна пушка надцевка Сабати кал. 12, № *****, намираща се на предната седалка, притежавайки билет за лов № *****, редовно заверен за 2022 год., но без писмено разрешително за лов, без да е убил или уловил дивеч. В акта било отразено, че са нарушени разпоредбите на чл. 84, ал. 1, предл. 2 вр. чл. 23, ал. 1, предл. последно вр. чл. 43, ал. 3, т. 1 от ЗЛОД. Актът бил връчен лично на нарушителя на 21.12.2022 год. (л. 7 – 8 от делото).

След съставянето на АУАН било подадено от жалбоподателя възражение срещу акта, в което е навел доводи за прекратяване на административнонаказателната преписка, тъй като за това нарушение му било наложено писмено предупреждение от Служба КОС при РУ – Т., както и че актът е съставен в нарушение на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, т.е. осем месеца след като е установено нарушението (л. 9 от делото).

Въз основа на съставения АУАН било издадено НП № 2211201043 от 19.06.2023 год., издадено от Директора на РДГ – Сливен, с което на жалбоподателя било наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 100,00 лева на основание чл. 84, ал. 1, предл. 2 от ЗЛОД за нарушение на чл. 84, ал. 1, предл. 2 вр. чл. 23, ал. 1, предл. последно вр. чл. 43, ал. 3, т. 1 от ЗЛОД, както и на основание чл. 95, ал. 1 от ЗЛОД били отнети в полза на държавата вещите, средство на нарушението: ловна пушка надцевка Сабати кал. 12, № ***** и на основание чл. 94, ал. 1 от ЗЛОД бил лишен от право на ловуване за срок от три години. НП било връчено с обратна разписка на 23.06.2023 год. (л. 5 – 6 от делото).

От приложената по делото длъжностна характеристика на длъжността „Началник ГСУ“ към ТП „ДГС Т.“ – гр. Т. се установява, че за заемането на тази длъжност се изисква висше лесовъдско образование (л. 70 – 71 от делото).

Горната фактическа обстановка съдът прие за безспорно установена от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Въз основа на нея направи следните **правни изводи**:

Жалбата е процесуално допустима – подадена в законния срок от лице, имащо правен интерес от обжалване, а разгледана по същество е основателна.

Тъй като съдът констатира нарушения на процесуалните правила и то от категорията на съществения, които са основание за отмяна на НП, няма да се спира на това дали е доказано извършването на вмененото във вина на жалбоподателя нарушение или не.

Както в акта, така и в наказателното постановление, следва изрично да е описано нарушението, както и обстоятелствата, при които е извършено и доказателствата, които го потвърждават. В НП следва да бъдат посочени и точно законовите разпоредби, които са били нарушени, т.е. описаното деяние следва да може да се подведе под конкретна правна норма, съдържаща състав на административно нарушение. Следва съгласно разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 5 и 6 от ЗАНН да има единство между описанието на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено и законните разпоредби, които са били нарушени. В настоящия случай в съставения акт и в издаденото въз основа на него НП е описано следното нарушение – ловува като се движи със „Сузуки Гранд Витара“ с извадено от калъф

и сглобено ловно оръжие - ловна пушка надцевка, намираща се на предната седалка, притежавайки билет за лов № *****, редовно заверен за 2022 год., но без писмено разрешително за лов, без да е убил или уловил дивеч, което е квалифицирано като нарушение на чл. 84, ал. 1, предл. 2 вр. чл. 23, ал. 1, предл. последно вр. чл. 43, ал. 3, т. 1 от ЗЛОД. Следва да се отбележи, че в разпоредбата на чл. 23, ал. 1, предл. последно от ЗЛОД законодателят е посочил, че условията, при които лицата имат право да ловуват, в това число и да притежават разрешително за лов, а в разпоредбата на чл. 43, ал. 3, т. 1 от ЗЛОД е посочено, че ловуване е и престой или движение на лицата извън населените места с извадено от калъф и сглобено ловно оръжие, независимо дали е заредено или не. Следователно нарушаването на която и да е от тези две разпоредби осъществява отделно нарушение на ЗЛОД, а съгласно разпоредбата на чл. 18 от ЗАНН, за всяко административно нарушение се налага отделно административно наказание. След като административнонаказващият орган е квалифицирал като едно нарушение на две различни разпоредби на ЗЛОД описаното в обстоятелствената част на НП нарушение и е наложил едно административно наказание, е ограничил правото на защита на жалбоподателя, тъй като е лишен от възможността да разбере за какво е ангажирана административнонаказателната му отговорност дали за нарушение на чл. 23, ал. 1, предл. последно от ЗДвП или на чл. 43, ал. 3, т. 1 от ЗЛОД, тъй като и за двете е предвидена административнонаказателна отговорност по чл. 84, ал. 1, предл. 2 от ЗЛОД.

С оглед гореизложеното констатираното от съда нарушение се изразява в неспазване на разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 5 и 6 от ЗАНН, а именно липса на единство между описанието на нарушението и законните разпоредби, които са нарушени. Разпоредбата на чл. 57 от ЗАНН е императивна, тъй като осигурява правото на защита на привлечения към административнонаказателна отговорност, в чието съдържание се включва и правото му да знае точно какво административно нарушение се твърди, че е извършил и какво административно наказание му е наложено, за да може да организира защитата си в пълен обем. Административнонаказващият орган е следвало да спази всички изисквания на нормите на ЗАНН, включително на чл. 57, ал. 1, т. 5 и 6 от ЗАНН, като неспазването на това изискване води до незаконосъобразност на наказателното постановление и същото следва да бъде отменено само на това процесуално основание, без да се разглежда спорът по същество.

Освен това съдът констатира, че не е спазена и процедурата по чл. 52, ал. 4 от ЗАНН, съгласно която административнонаказващият орган е следвало, преди да се произнесе по преписката да провери акта с оглед на неговата законосъобразност и обоснованост и да прецени възраженията и събраните доказателства, а когато е необходимо, да извърши и разследване на спорните обстоятелства. Във възражението против съставения АУАН жалбоподателят е посочил възражения във връзка с образуваното административнонаказателно производство, в това число и изтекли срокове по чл. 34 от ЗАНН. Възраженията на жалбоподателя, не са били коментирани и обсъждани в наказателното постановление, и в същото изобщо не е споменато, че са постъпили

възражения срещу акта и това е довело до опорочаване на процедурата по издаването на наказателното постановление. Необсъждането от страна на административнонаказващия орган на наведените възражения относно образуването на производство несъмнено представлява съществено процесуално нарушение, което е ограничило правото на защита на жалбоподателя и е довело до невъзможност той да упражни реално и ефективно, в пълен обем това свое право. Още повече, че в съставения АУАН като свидетел по установяване на нарушението и съставянето на акта е посочен П. П. – Началник ГСУ в ТП „ДГС - Т.“, който съгласно разпоредбата на чл. 96, ал. 1 от ЗЛОД е имал правомощието да съставя АУАН като служител в ДГС и за заеманата от него длъжност се изисква лесовъдско образование. В този смисъл възражението за изтекли срокове по чл. 34 от ЗАНН е било основателно и производството е следвало да бъде прекратено. В разпоредбата на чл. 34, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН законодателят е посочил, че не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен АУАН в продължение на три месеца от откриване на нарушителя, а съгласно Тълкувателно решение № 48/28.12.1981 год. по н.д. № 48/1981 год. на ОСНК на ВС този срок започва да тече от момента, в който органът, който е натоварен да води борба против определени нарушения, е открил нарушителя, но не му е съставил акт. В разпоредбата на чл. 37, ал. 1, б. „а“ от ЗАНН е посочено, че актове могат да съставят длъжностните лица посочени изрично в съответните нормативни актове, а в разпоредбата на чл. 96, ал. 1 от ЗЛОД законодателят е предвидил, че нарушенията по закона и подзаконовите актове по прилагането му се установяват с актове, съставени от служителите в Изпълнителната агенция по горите и нейните структури, държавните горски стопанства, държавните ловни стопанства и учебно – опитните горски стопанства, които заемат длъжност, за която се изисква лесовъдско образование. В настоящия случай на 02.04.2022 год. свид. П. е установил както нарушителя, така и извършеното нарушение, но същият не е упражнил правомощията си по чл. 96, ал. 1 от ЗЛОД да състави АУАН за констатираното нарушение на жалбоподателя, а това е станало едва на 21.12.2022 год., т.е. повече от три месеца от откриване на нарушителя. Ето защо съдът намира, че в настоящия случай, към датата на съставяне на настоящия АУАН – 21.12.2022 год., предвидените в ЗАНН преклузивни срокове за ангажиране на административнонаказателната отговорност на нарушителя са изтекли, поради което не е следвало да се образува административнонаказателно производство и единственото законосъобразно развитие на производството се изразява в отмяна на издаденото НП.

В настоящия случай своевременно се явява искането в жалбата за присъждане на разноските във вид на адвокатско възнаграждение и същите следва да се възложат в тежест на въззиваемата страна. Съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 2 от ЗАНН, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по - нисък размер на разноските в тази им част, но не по - малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата (ЗА). В чл. 36, ал. 2 от ЗА е посочено, че размерът на възнаграждението се определя в договор между адвоката или адвоката от Европейския съюз и клиента, както и че този размер трябва да бъде справедлив и обоснован

и не може да бъде по-нисък от предвидения в наредбата на Висшия адвокатски съвет размер за съответния вид работа. В чл. 18, ал. 2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 год. за минималните размери на адвокатските възнаграждения е посочено, че ако административното наказание е под формата на глоба, имуществена санкция и/или е наложено имуществено обезщетение, възнаграждението се определя по правилата на чл. 7, ал. 2 върху стойността на всяка наложена глоба, санкция и/или обезщетение. В разпоредбата на чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредбата е предвидено, че за процесуално представителство, защита и съдействие по дела с определен интерес до 1000,00 лева, възнаграждението е в размер на 400,00 лева. По делото е представен Договор за правна помощ и адвокатско пълномощно (л. 4 от делото) за направени разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 600,00 лева. В настоящия случай въззиваемата страна не е направила искане да бъде присъден по - нисък размер на разноските в тази им част, но не по - малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от ЗА, поради което съдът следва да присъди разноски в размер на 600,00 лева.

Предвид изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 2211201043 от 19.06.2023 год., издадено от Директора на РДГ – Сливен, с което на Х. П. Х. с ЕГН ***** от гр. Ш., общ. Т., е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 100,00 лева на основание чл. 84, ал. 1, предл. 2 от ЗЛОД за нарушение на чл. 84, ал. 1, предл. 2 вр. чл. 23, ал. 1, предл. последно вр. чл. 43, ал. 3, т. 1 от ЗЛОД, както и на основание чл. 95, ал. 1 от ЗЛОД били отнети в полза на държавата вещите, средство на нарушението: ловна пушка надцевка Сабати кал. 12, № ***** и на основание чл. 94, ал. 1 от ЗЛОД бил лишен от право на ловуване за срок от три години, като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ОСЪЖДА РДГ – Сливен да заплати в полза на Х. П. Х. с ЕГН ***** от гр. Ш., общ. Т., разноски в размер на 600,00 (шестстотин) лева, представляващи платено адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред СлАС в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Сливен: _____